

Blandt alle Europas Stater har nu foruden de skandinaviske Niger kun Finland og Holland ubelukkende Sølvmyntføds; Guld bruges ligeledes næsten overalt i Amerika, i Australien og i de afrikanske Kolonier, kun i de asiatiske Stater bruges Sølv, og selv her synes Guld i de senere Aar at vinde mere og mere Indgang.

Svorledes vil nu Danmark blive tillet, naar det, saaledes som der er al Udsigt til, lidt efter lidt bliver næsten fuldstændig isoleret med sit Sølvmyntsystem?

Stillingen vil omtrent blive den samme, som om vi under de nuværende Forhold i Stedet for Sølv brugte Kobber; vor Værdimaaler vil være et Metal, der vel overalt bruges som Mynt, men intet Sted som Hovedmynt, som Værdimaaler, overalt kun som Skillemynt, som blotte Mynttegn, hvis Værdi ikke berøer paa det Stof, hvoraf de bestaa, men paa den vilkaarlige Værdi, Statsmagten har tillagt dem.

Den væsentligste Ulempe ved en saadan Tilstand vil efter al Sandsynlighed blive stærke og pludselige Forandringer af Værdimaaleren. Det som nemlig hidtil har udjævnet Svingningerne i Sølvets Værdi er den Omstændighed, at det i en vid Udstrækning er blevet benyttet som Hovedmynt. Kommer der nu af en eller anden Grund en forøget Mængde Sølv paa Markedet, fordeles det enten mellem Bankerne og tvinge disse til at sætte Discontoen ned for derved at faa de nye Summer satte i Omløb, eller det bliver myntet og umiddelbart sat i Omløb mellem Publikum; den endelige Virkning er i begge Tilfælde en Forhøjelse af Varepriserne, der svarer til Forøgelsen af den omløbende Sølvsmængde. Kommer der omvendt en uventet stor Efterspørgsel efter Sølv, skal der t. Ex. sendes usædvanlig store Summer i Sølv til Kina som Betaling for Europas Forbrug af The eller Sigenende, saa skaffe Bankerne med Lethed Sølv ved at sætte deres Disconto op og indskrænke deres Udlaan; Sølvet bliver derved draget ud af Omsætningen, hvoraf Virkningen da atter er, at Varepriserne synke. Paa denne Maade kunde hidtil en hvilkenkomhelst Forøgelse eller Formindskelse af Sølvsmængden optages eller afgives af Pengeomløbet uden anden Virkning end en forbigaaende Paavirkning af Discontoen og en Stigen eller Falden af Varepriserne, og det Forhold der her skulde paavirkes, hele den samlede Vareomsætning i alle de Lande, der bruge Sølv som Værdimaaler, er af et saa umaadeligt Omfang, at Millioner kunde optages uden at fremkalde nogen kjendelig Forandring. Sølv og Guld ere derfor ogsaa de Varer, hvis Værdi holder sig roligt og bevæger sig jævnt af alle. Men naar Sølvet ophører at benyttes som Mynt, vil Sagen stille sig anderledes; dets Værdi vil da, som enhver anden Vares Værdi, bestemmes af Forholdet mellem, hvad der til enhver Tid er disponibelt paa Markedet og hvad der behøves til dets forskellige Anvendelser. Efterspørgselen efter Sølv til Skillemynt og til de forskellige industrielle Anvendelser vil rimeligvis ogsaa i Fremtiden forandre sig langsomt og jævnt, og derfor kun komme til at indvirke paa den gennemsnitlige Bevægelse i længere Tidsrum. Sølvets Værdibevægelse i kortere Tidsrum, om dets Værdi vil bevæge sig jævnt eller i stærke og bratte Svingninger, vil derfor i Fremtiden væsentligst komme til at bero paa, om de to andre Hovedfactorer, den aarlige Production og de Kvantiteter, der behøves til Liquidationen med Asien, ville holde hinanden i Ligevægt. Spørgselen Sagens Natur eller Erfaringen fra Fortiden tale for, at dette vil blive Tilfældet.

	Den aarlige Production af Sølv er beregnet til:*)	Udførselen af Sølv fra Europa til Orienten var:
i Aaret 1851.....	60 Millioner Thaler.	11 Millioner Thaler.
1852.....	59 — — —	18 — — —

*) Efter „Hamburger Bankvaluta. Aktienstatistik und Nachweisen etc.“ Hamburg 1872.